

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

riffima sibi capita è carcere abstrahere nõ possent, obnixè per omnes sanctitates rogarunt vt eorũ salutem misererentur, qui nondũ vñdis salutaribus expiati de salute periclitabatur. At martyres eis Cornelium quendam sacerdotio initiatum indicarunt, vt illo in salutis negotio vteretur, qui eos iam ante & parentes sororemq; eorum aquis lustralibus tinxerat. Illi igitur his martyrũ monitis acquiescentes ad Cornelium abierunt qui viros circiter sexaginta & fide instruxit & vñdis salutarib⁹ expiavit.

Illiæsi caleã ardentes prumas.

Martyres verò paulò post à Tiburtio ad idolum sacrificandũ euocati cùm eadem constantia reculerent, ignitas prunas calcare iussi sunt. Sed mox prunæ extinctæ sunt. Tum iudex allatam, Iouis Remam adorare iussit. At illi flexis ante statuam genibus preces ad Dominum fuderunt: & ecce idolum mox instar ceræ liquefactum est. Tunc verò magis

Multi conuertitur ad Christum.

in populo animorum motus facti sunt, & viri amplius ducenti ad Christum conuersi. Gentiles autem facto in Sanctos impetu, eos atrociter mactatos ac cæcos diutissimè, semiuinos reliquerunt. Porò Tiburtius prolata mortis sententia capitis eos

Plectuntur capite.

damnavit: quam læti extra vrbs portam exceperunt. Christiani autem cum Pergentina sorore eorum, noctu corpora martyrum ad mille ferè extra Aretium passus condiderunt.

MARTYRIUM S. QVIRINI EPISCOPI
Scisciani. ex eo quod extat apud Suriũ optima fide.

Iunij 4.

Diocletianus Imperator cùm diuersis persecutionum tempestatibus Christi Ecclesiam ventilareret, tum per Illyricum præcipue fideles sauebat, multosq; egregia pietate sacerdotibus & Christi ministros sacrilegis iuis legibus, vel

parere cōpellebat vel atrocissimis supplicijs con-
fectos vita spoliebat. Inter quos Quirinus Sciscia-
nus Antistes à Maximo Præside cōprehensus iussus
est idolis immolare, ni mallet inauditis tormentis
prius excarnificatus vitam cum morte permutare:
aque post mortē ignominia notari quæ nulla un-
quam temporis longinquitate delenda esset. Cui
Quirinus: Eam, quam tu mihi ignominia notam
proponis, summa apud nos gloria est: & mors, quæ
minaris, si tamē promereor, vitam dabit æternam.
Præses cernens viri constantiam istiusmodi minis
non frangendam, fustibus eum cędi iussit, cęsum, ni
respiceret, Amantio Pannoniæ Præsidi se trāsmissu-
rum minatus est: qui suppliciorū atrocitate fa-
cile illum superaret, vel certē morte crudelissima
deleret. Post hæc verò minas amplissima ei dona-
re munera proposuit, & primam, inter honoratos
Iouis sacerdotes, dignitatē obtulit. Quirinus verò
Maximo respondens: An ignoras, inquit, summum
apud nos sacerdotium esse, seipsum Deo vero &
vno sacrificium offerre. Ideoque si tu me maiori-
bus supplicijs afficere pergis, tum maiore sacerdo-
ij honore decorabis.

Quirinus
cōprehē-
ditur.

Mittitur in
carcerem.

Marcellus
custos car-
ceris credi-
t.

Mittitur vir
sanctus in
Pannoniā.

Ddd 2 Apud

RINI
ere nō possent,
nt vt eorū sal-
a lularibus ex-
tyres eis Cor-
um indicārūt,
i eos iam ante
ultralibus tin-
is acquiescen-
s circiter sex-
arib' expiunt.
artio ad idolis
stantia recu-
Sed mox pro-
m, Iouis Præ-
staturam gen-
& ecce idolum
ne verò magni
nt, & viri am-
i. Gentiles au-
rociter macta-
liquerūt. Por-
tia capitis eos
ortam excep-
ina sorore
ille ferē eura

EPISCOPI
optima fide
diuersis peric-
risti Ecclesi-
n præcipue in
etate sacerdo-
is legibus
parare

Apud Seisciam verum Deum cōfessus sum. Ipsum colui semper, ipsum corde teneo. Neque tibi persuadeas velim, vllis vel minis vel supplicijs ab eo me separandū. Ad quæ Amantius: Misere me ætatis tuæ, quàm tu mentis quodam furore contra naturæ leges crudeli supplicio obijcis. Sed respice, quæso, vitamque tuam deorum sacrificio redime, v. cana illa scælis ætatis prudentia cum gaudio & honore perfruaris. Cui rursus Quirinus: Ego à Deo meo didici, vt temporalem huius vitæ terminū despiciam, si cupiā ad illam vitam, quæ nulla mortis intercissione clauditur, pervenire. Tū Preses: quædoquidem nullis verbis animi tui dūritiæ molliendam cerno, eris mortis tuæ exēplo omnibus Christianis terrori: prorsus vt deinceps vitæ illos tēdebit. Hæc cum dixisset post alia atq; alia illata supplicia, iussit virum sanctū molarī lapide collo eius appeso in vndas demergi. Cumq; de ponte in fluvium præcipitatus fuisset diutissimè supernatans, spectantes fideles præclarā oratione hortatus est, ne quæ ea supplicia terrerent: neve suo exemplo fracti à confessione deficerent. Hæc aliq; verbis sanè loculentis identidem repetēs tandem submersus spiritum Creatori tradidit. Cuius corpus non longè ab eodē, quo demersus fuerat, loco inventū, honorificè à fidelibus in Scarabateni basilica sepultum est.

Facta autem Barbarorum in partes Pannoniæ incursione, populus Christianus de Scarabensi vrbe Romam fugiens sublatum sancti martyris corpus secum asportavit, & via Appia tertio ab vrbe miliario, in loco qui ad Catacūbas dicitur, Sebastiani martyris sepultura celebri, condidit, extructaque nomini eius Ecclesia gloriosum certamen dignis laudibus profecutus est.

Vitam

Ligato ad
collur. Sa-
xo in flumē
deijcitur.

Corpus eius
Romā tras-
fertur.

Vitam S. Bonifacii Archiepiscopi Moguntini & Martyris Iunij 5.
 inueniet lector 14. Maij, vbi per errorem colloata est.

VITA S. CLAVDII ARCHIEPISCOPI
Bisuntini. ex ea qua est apud Surium fide bona. In-
terfuit Synodo Epauensi, cui & subscripsit. Migravit
ex hac vita anno 4. Childeberti 3 Regis Francorum.

Beatus Claudius illustri Salinensium sive Pala-
 tinorum Principum ortus familia, ad annum
 ætatis suæ usque septimū in domo parentum
 summa cura ac studio nutritus est. Indè liberalium
 artium disciplinis ad motus præclaro dociliq̃ue in-
 genio insignem eruditionem affectus est, qua lu-
 bricos adolescentiæ annos tam egregiè moderatus
 est, vt nihil in eo puerile, nihil à summa prudentia
 & gravitate alienum cerneretur. Inerat ei sermo
 facile sapientiæ mirè conditus, prorsus vt omnium
 in se studia & affectus prouocaret.

Crescente verò prudētis & sanctitatis eius opi-
 natione cum iam vigesimum ætatis attigisset annum,
 concepta militia seculari in Bisuntinæ ecclesiæ Ca-
 nonicorum collegium sese recepit: vbi in sanctis
 operibus & sacra doctrina breui temporis spacio
 adeò clarus euasit, vt in tota Burgundionum ditio-
 ne parem sibi non haberet, quemadmodum ex edi-
 tis ab illo lucubrationibus, quæ hodiè etiam nū in
 Aurensi monasterio asseruantur, facile perspici po-
 test. Quotidiè, demptis Dominicis & solenni-
 oribus diebus, ieiunabat. Crebrò noctes orādo, legen-
 do, meditando peruigil exigebat. Castitatis verò
 propositū & mētis & corporis præcipuo quodam
 studio cōseruabat. Deniq; tanto virtutum splendore
 lucebat, vt cuncti eum propter sanctitatis studium
 tanq̃ quem quendam cælestem sine fine mirarētur.

Iunij 6.

Familia
cuius.Fit Canon-
cus.

Ddd 3

Inte-